

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. София, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7589** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез изпълнителния ѝ директор, срещу Решение № 2047 от 07.06.2021 г., постановено по НАХД № 4490/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 104 състав. С оспорваното решение е отменено издаденото от и.д. изпълнителен директор на ИА „МН“ наказателно постановление № НП-28/08.03.2022 г.

В жалбата се твърди, че решението е постановено при нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост. Касаторът счита, че са налице грешки във фактическите констатации и превратно интерпретиране на данните по делото, с което съдът е допуснал нарушение на процесуалните норми. Жалбоподателят поддържа становище, че административнонаказателното производство е било проведено законосъобразно, от компетентни органи, в изискуемата от закона форма и при правилно приложение на закона.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител юрк. П. поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба д-р Т. М. – А. не се явява лично в съдебно

заседание, представлява се от адв. Г., който оспорва жалбата и претендира разноски. Представена е и писмена защита.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Касационната инстанция се съгласява, че въззивният съд е допуснал съществено процесуално нарушение като е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка, без да събере относимите за делото доказателства и да изследва всички факти и обстоятелства от значение за спора. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В обхвата на тази проверка попада и инициращия производството АУАН. В тази връзка дори твърдението от страна на защитата на санкционираното лице, че в производството не е спорно спазването на правилата при съставянето на процесните АУАН и НП, не освобождава съда от задължението му да установи тяхната законосъобразност.

За да е законосъобразен, административният акт следва да е издаден от компетентен орган, т. е от орган, оправомощен за това в пределите на неговата компетентност. Съгласно правната теория, компетентността е нормативно призната способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността за издаване на административни актове може да произтича от закон или друг нормативен акт или чрез възлагане от друг орган, който притежава първоначална компетентност по силата на закон или друг нормативен акт за издаване на административен акт по определен кръг от въпроси, тоест така наречените случаи на законно упражняване на "чужда компетентност". В развилото се пред него производството районният съд въобще не е изследвал, установил и извел липсата или наличието на компетентност на органа съставил АУАН.

В хода на въззивното производство не е представена заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с която лицето, съставило процесния АУАН, да е оправомощено за това. АУАН е съставен от главен инспектор при ИА „МН“, като в НП е посочено, че същият е упълномощен със Заповед № РД-13-1062/30.11.2021 г. и Заповед № РД-13-1103/09.12.2021 г. на изпълнителния директор на ИА „МН“. Посочените заповеди са издадени на основание чл. 10, ал. 1 от Наредба № 1/26.03.2019 г. за условията и реда за извършване на проверки от ИА „МН“, като с тях са определени единствено съставът на комисията за извършване на проверката, наименованието на проверявания обект и предметът и периодът на извършването на проверката, без да са оправомощени определени длъжностни лица да съставят АУАН. За да е законосъобразен АУАН, същият следва да е съставен от

материално компетентен орган, оправомощен за това съгласно изискванията на чл. 117 от ЗЛЗ и чл. 16, вр. чл. 4, ал. 1 от Наредба № 1/26.03.2019 г. Решаващият делото състав е проявил процесуална пасивност като не е изискал от АНО доказателства удостоверяващи компетентност на актосъставителя и наказващия орган към момента на издаване на АУАН и НП, с което не е изпълнил задължението си да вземе всички мерки, за да се осигури разкриването на обективната истина /чл. 13 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН/.

В мотивите си районният съд въобще не е обсъдил въпроса дали при издаване на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и дали АУАН е съставен от компетентен орган като директно е преминал към приложението на материалния закон. Въззивният съд е бил длъжен да установи по силата на служебното начало съществените за спора обстоятелства, чрез събиране на необходимите и допустими доказателства. Неизпълнението на тези задължения, произтичащи от разпоредбите на чл. 13 и чл. 107, ал. 2 от НПК, съставлява съществено процесуално нарушение. По този начин е допуснато и нарушение на чл. 14, ал. 1 от НПК, тъй като съдът е постановил решение, което не е основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото.

При липсата на изчерпателни фактически и аргументирани правни изводи относно релевантните и включени в предмета на доказване по делото обстоятелства за законосъобразност на процесното НП, касационната инстанция е в невъзможност да осъществи дължимия от нея контрол. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който да замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

По изложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото, следва да се съберат доказателства за компетентността на органа съставил АУАН и НП. След събирането на тези доказателства следва да се извърши преценка за тяхната законосъобразност и едва след това да се пристъпи към преценка за съставомерност на нарушението и приложението на материалния закон.

По претендираните от страните разноски ще се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно Решение № 2047 от 07.06.2021 г., постановено по НАХД № 4490/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 104 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: